

Tjeneste ved at vedtage en Finansloof. Det er ikke Regeringen som saadan, man voterer en Finansloof, men det er for Landets Skyld, at man voterer den. Seg gaa spørge, om saadanne Bevillinger som f. Eks. de, der findes paa § 19 til Landbrugets forskellige Omraader, til Husdyravlens Fremme, til Konsulenter v. s. v., til Fiskeri og til Industri v. s. v., ikke gives til Landet? Gives disse Bevillinger maaske specielt til den særlige Minister? Seg kunde fremdeles have Vist til at spørge dem, der mene, at man ikke skal bevilge denne Regering, som det hedder, nogen som helst Finansloof, om det er Meningen, at de ikke ville have disse Udgifter afholdte, om det er Meningen, at der ingen Penge skal gives ud, eller hvad overhovedet Meningen er dermed? Mene de, at disse Beløb i og for sig ere urigtige og ikke skulle udgives? Seg fortaar overhovedet ikke dette Standpunkt. Da jeg forleden holdt mit Foredrag ved første Behandling, bemærkede jeg, at denne Finansloofbehandling i det hele var karakteristisk i Sammenligning med tidligere, men da vidste jeg ikke, at den vilde blive endnu mere karakteristisk. Da tænkte jeg ikke paa, at der skulde komme et nyt Moment frem, en ny særegen Side ved Behandlingen, som man ikke før har været vant til, nemlig det, at det ikke alene er Højre her i Tinget, som det kaldes, der ønsker Finansloven forandret, men at ogsaa Venstre ønsker det. De sige, at de ønske det paa mangfoldige Punkter. Før har Venstre haft den bestemte Opfattelse, at Finansloven burde vedtages af Landstinget uden at forandres, men nu stilles der fra Venstres Side Endringsforslag, og der udtales endog, at man ønsker vidtgaaende Forandringer. Seg tilstaa, at det forekommer mig ikke at være i Overensstemmelse med den rene Lære, men det maa de Herrer, som have stillet Forslagene, selv svare til fra deres Standpunkt.

Hvad selve Endringsforslaget, som er stillet til § 26, angaar, at de til Danmarks Deltagelse i den interparlamentariske Konference og Verdensfredskongressen i Bern i Sommeren 1892 som Rejseunderstøttelser til delegerede, valgte af Rigsdagens to Afdelinger, bevilge 3,000 Kr. skulle udgaa, maa jeg sige, at det forekommer mig at være en meget beskedne Sum, som her forlanges, og der siges jo ikke dermed, at det behøver at være Rigsdagsmænd, der skulle vælges. Det er os alle bekendt, at der paa mange Punkter af Finansloven, navnlig paa Forsvarsministerierne, foreligger betydelige Bevillinger til Rejseudgifter, særlig altjaa til Underøjselse af Krigsvesenet i andre Lande, men kunde det ikke ogsaa være formaalstjenligt, at vi

herfra sendte en delegeret eller delegerede — mange kan det ikke blive — til en Fredskongres? Overhovedet forekommer det mig, at det for et lille Folk kan være ret ønskeligt at bidrage til, at det mere og mere trænger ind i Bevidsthederne, at det, man skal se at undgaa, er Krig, og at man skal se at faa Voldgift sat i Stedet for den brutale Magtanvendelse. Seg tror ganske vist ikke, at det vil gøre Epoke, om vi sendte delegerede herfra, men det forekommer mig, at en saa beskedne Sum til dette Djemed er overhovedet ikke værd at nægte. Seg skal dog ikke udtale mig videre derom, jeg har jo erkerdt, at jeg ikke venter et stort Resultat, selv om man vil bevilge denne meget beskedne Sum. — Saa vidt jeg har forstaaet, foreligger der ingen af de provisoriske Bevillinger til Behandling nu, og jeg skal derfor ikke nu udtale mig om dem.

Casperen: Seg kan i meget slutte mig til enkelte af de Udtalelser, der fremkom fra den ærede sidste Taler, og ogsaa til meget af det, han som Ordfører for det ene Mindretal anførte i Betænkningen; men naar jeg alligevel ikke kan være med til at tilraade det høje Ting at vedtage Finansloven uforandret, som den foreligger her i Tinget, saa er det væsentlig paa Grund af de 50 Millioner Kroner, som ere opsørte paa Indtægtsiden paa § 10. Der er ganske vist andre Punkter, som jeg kunde have ønsket forandrede, og særlig skal jeg nævne Bevillingen til Chicago-Udstillingen. Seg har tilladt mig at stille Endringsforslag om, at den skal udgaa, det skal jeg komme nærmere til siden, naar Sagen kommer under Diskussion. — Men med Hensyn til disse 50 Millioner paa § 10 forholder det sig jo saaledes, at naar man, som den ærede sidste Taler sagde, helst skal tage en Finansloof uforandret, som den foreligger fra det andet Tings Side, saa maa denne Finansloof være indrettet saaledes, at der kan regeres med den, og der kan ikke regeres med disse 50 Millioners Overskud. Den højtærede Finansminister sagde ved Sagens 1ste Behandling, at selv om han vilde gaa ind paa det, selv om han vilde realisere Fæstningsværterne, saa vilde disse Midler ikke kunne staves til Beje. Deri tror jeg, at den ærede Minister har Ret. Men jeg vil gaa videre endnu. Selv om vi havde et Venstreministerium, saa vilde det være umuligt for dette Venstreministerium at realisere disse Fæstningsværker og faa den Sum ind, som her er ansøgt. Seg er ikke sagtyndig paa det Omraade, jeg ved ikke, hvormeget Værdien af Fæstningsværterne kan beløbe